

- besluit C(2020) 5540 final van de Europese Commissie van 6 augustus 2020 en besluit C(2021) 2834 final van 19 april 2021 nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van rekwirante;
- subsidiair de zaak voor afdoening naar het Gerecht terug te verwijzen en de beslissing over de kosten aan te houden.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: rekwirante betwist de vaststelling van het Gerecht dat er geen risico bestaat dat de Commissie in de toekomst artikel 4, lid 3, van verordening 1049/2001 (“transparantieverordening”) zal schenden omdat:

- i. het “klimaat van wederzijds vertrouwen” geen algemeen vermoeden van vertrouwelijkheid vormt, en
- ii. er geen risico bestaat dat de Commissie zich bij toekomstige verzoeken op toegang tot documenten nogmaals zal beroepen op een vage grondslag zoals “klimaat van wederzijds vertrouwen”.

Tweede middel: rekwirante voert aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door vast te stellen dat er geen risico bestaat dat de schendingen van de beginselen van transparantie en behoorlijk bestuur en de procedurele inbreuken op de transparantieverordening in de procedure die aanleiding gaf tot de onderhavige zaak zich zullen herhalen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Pitești (Roemenië) op 2 maart 2023 — Asociația “Forumul Judecătorilor din România”, Asociația “Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor” / Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

(Zaak C-53/23, Asociația “Forumul Judecătorilor din România”)

(2023/C 189/13)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Pitești

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Asociația “Forumul Judecătorilor din România”, Asociația “Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”

Verwerende partij: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

Prejudiciële vragen

- 1) Staan artikel 2 en artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU, in samenhang gelezen met artikel 12 en artikel 47 van het Handvest [van de grondrechten van de Europese Unie], eraan in de weg dat er aan de indiening van bepaalde rechtsvorderingen door beroepsverenigingen van magistraten — met het doel om de rechterlijke onafhankelijkheid en de rechtsstaat te bevorderen en te beschermen, en om de status van het beroep te waarborgen — grenzen worden gesteld door invoering van de voorwaarde dat er een rechtmatig particulier belang bestaat, dat door een bindend besluit van de Înalta Curte de Casație și Justiție (hoogste rechterlijke instantie) buitensporig is beperkt, waarna er een nationale praktijk is ontstaan waarbij in soortgelijke zaken als de onderhavige een direct verband wordt geëist tussen de bestuurlijke handeling die door de rechterlijke instanties aan een wettigheidstoetsing wordt onderworpen en het directe oogmerk en de doelstellingen die in de statuten van de beroepsverenigingen van magistraten zijn vastgelegd, wanneer de verenigingen in overeenstemming met hun algemene statutaire doelstellingen effectieve rechtsbescherming beogen te verkrijgen op gebieden die door het Unierecht worden geregeld?

- 2) Staan, in het licht van het antwoord op de eerste vraag, artikel 2, artikel 4, lid 3, en artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU, bijlage IX bij de [Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor Roemenië] en de beschikking MST ⁽¹⁾ in de weg aan een nationale regeling die de bevoegdheid van het Nationaal directoraat corruptiebestrijding in die zin beperkt dat de bevoegdheid om onderzoek te doen naar corruptiemisdrijven (in brede zin) die zijn gepleegd door rechters en aanklagers exclusief wordt toegekend aan bepaalde openbare aanklagers die daartoe speciaal zijn aangesteld (door de procureur-generaal van Roemenië, op voorstel van de plenaire vergadering van de Hoge raad voor de magistratuur) binnen het openbaar ministerie bij de Înalta Curte de Casație și Justiție, respectievelijk het openbaar ministerie bij de hoven van beroep, waarbij laatstbedoelde openbare aanklagers ook bevoegd zijn ten aanzien van andere categorieën strafbare feiten die door rechters en aanklagers zijn gepleegd?

⁽¹⁾ Beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 tot vaststelling van een mechanisme voor samenwerking en toetsing van de vooruitgang in Roemenië ten aanzien van specifieke ijkpunten op het gebied van de hervorming van het justitiële stelsel en de bestrijding van corruptie (PB 2006, L 354, blz. 56).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad –Haskovo (Bulgarije)
op 7 februari 2023 — “Ekostroy” EOOD / Agentsia “Patna infrastructura”**

(Zaak C-61/23, Ekostroy)

(2023/C 189/14)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Administrativen sad Haskovo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Ekostroy” EOOD

Verwerende partij: Agentsia “Patna infrastructura”

Prejudiciële vraag

Moet artikel 9 bis van richtlijn 1999/62/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtvoertuigen aldus worden uitgelegd dat het hierin neergelegde vereiste van evenredigheid van sancties voor inbreuken op de nationale bepalingen die ter uitvoering van deze richtlijn zijn aangenomen, zich verzet tegen een nationale regeling als aan de orde in het hoofdgeding, die bepaalt dat een forfaitaire geldboete (aan natuurlijke personen of rechtspersonen) kan worden opgelegd voor inbreuken — ongeacht de aard en de ernst ervan — op de voorschriften betreffende de verplichting om vooraf tolgeld voor het gebruik van de nationale wegeninfrastructuur vast te stellen en te betalen, waarbij de mogelijkheid bestaat om van de administratieve strafrechtelijke aansprakelijkheid te worden bevrijd door betaling van een zogenoemde “compenserende heffing”?

⁽¹⁾ PB 1999, L 187, blz. 42.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Frankfurt am Main
(Duitsland) op 13 februari 2023 — Cobult UG / TAP Air Portugal SA**

(Zaak C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Procestaal: *Duits*

Verwijzende rechter

Landgericht Frankfurt am Main

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cobult UG

Verwerende partij: TAP Air Portugal SA